

عنوان مقاله:

ارزیابی مدل ساختاری تبیین شادکامی بر اساس ویژگی های صبحی - عصری و چشم انداز زمان با نقش میانجی معنا در زندگی ۱

محل انتشار:

دهمین همایش ملی تازه های روانشناسی مثبت (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

هدیه قربانپور - کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، گروه روانشناسی، دانشکده علوم انسان ی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرقدس، تهران، ایران

سیده فاطمه حسنی - استادیار گروه روانشناسی، دانشکده بهزیستی و علوم اجتماعی سلامت، دانشگاه علوم پزشکی آزاد اسلامی تهران، تهران، ایران

محسن کلهرنیاگل کار - استادیار گروه روانشناسی، دانشآموخته دکتری جامع هشناسی اقتصادی و توسعه، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف از این پژوهش تدوین مدل ساختاری نقش ویژگی های صبحی - عصری و چشم انداز زمان بر شادکامی با نقش واسطه ای معنا در زندگی بود. این پژوهش از لحاظ اجرا، جزء تحقیقات توصیفی از نوع همبستگی و مبتنی بر روش مدلیابی معادلات ساختاری و همچنین از لحاظ هدف، جزء تحقیقات کاربردی به شمار می رفت. کلیه کارکنان دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر قدس در نیم سال اول سال تحصیلی ۱۴۰۲ جامعه آماری این مطالعه را تشکیل می دادند. با استفاده از روش نمونه گیری در دسترس، ۳۸۱ نفر از این کارمندان انتخاب شدند و به فرم آنلاین پرسشنامه شادکامی آکسفورد، پرسشنامه صبحی - عصری هورن و استبرگ، پرسشنامه چشم انداز زمان زیمباردو و بوید و پرسشنامه معنا در زندگی استیگر و همکاران پاسخ دادند. برای بررسی همبستگی بین متغیرهای پژوهش از ضریب همبستگی پیرسون بهره گرفته شد و بررسی مدل مفهومی با استفاده از مدل یابی معادلات ساختاری انجام شد. نتایج نشان داد که چشم انداز زمان و ویژگی های شخصیتی صبحی از طریق معنا بخشی به زندگی بر شادکامی تاثیر مثبتی می گذارند و ویژگی شخصیتی عصری با کاهش معنا در زندگی منجر به کاهش شادکامی افراد می شود. بر همین اساس؛ توصیه می شود که دانشگاهها و ادارات، محیط های اداری را به گونه ای طراحی کنند که بتواند مشوق چشم اندازهای زمانی مثبت و سحرخیزی افراد باشد، زیرا این مولفه ها می توانند از طریق معنا دار کردن زندگی کارمندان، منجر به افزایش شادکامی آنها شوند

کلمات کلیدی:

ویژگی های صبحی - عصری، چشم انداز زمان، شادکامی، معنا در زندگی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2012343>

